

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/75/2018
Identifikačné číslo spisu: 1206231269
Dátum vydania rozhodnutia: 16.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1206231269.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu I. M. GOSTIN, spol. s r.o., so sídlom Lamačská cesta 1734/101, Bratislava, IČO: 31 320 210, zastúpeného JUDr. Eduardom Věterníkom, advokátom, so sídlom Viničná 20, Bernolákovo, proti žalovanému 1/ E.Í. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/C, A. a žalovanej 2/ D. W., nar. X.XX.XXXX, N. K.E. XX/B, A., obaja zastúpení JUDr. Sylviou Filipovou, advokátkou, so sídlom Radvanská 1, Bratislava, o zaplatenie 15.307,67 Eur s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1Cob/186/2015-392 z 19. januára 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaný 1/ a žalovaná 2/ m a j ú proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okrasný súd Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 26Cb/82/2009-378 z 29. januára 2015 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania vo výške 918,34 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 5.962,75 Eur k rukám ich právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č.k. 1Cob/186/2015-392 z 19. januára 2017 rozhodol tak, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovaným 1/ a 2/ priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zistil skutkový stav, z ktorého vyvodil správny právny záver, preto odvolací súd v celom rozsahu poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je vecne správne a v súlade s ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Na zdôraznenie vecnej

správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol nasledovné:

4. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz v súvislosti s predajom domu v roku 2005 z dôvodu, že dôkaz nesúvisí s predmetom sporu, s týmto záverom sa stotožnil aj odvolací súd, keďže má za to, že takýto dôkaz nepreukazuje rozsah vykonaných prác a ich cenu. Právny názor žalobcu, že takýto dôkaz by slúžil na preukázanie, v akom rozpracovanom stave žalovaní predali dom, je podľa názoru odvolacieho súdu nesprávny, nakoľko táto skutočnosť by tak, ako už bolo vyššie uvedené, nepreukázala rozsah vykonaných prác. Pokiaľ žalobca poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie sa nezaoberal ďalšími dôkazmi, ktoré následne nevyhodnotil, odvolací súd túto odvolaciu námietku považoval za nepreskúmateľnú, keďže žalobca neuviedol, ktoré dôkazy neboli zo strany súdu prvej inštancie vykonané a aké skutočnosti mali tieto dôkazy preukázať. Námietku, že k omeškaniu dokončenia diela došlo zavinením žalovaných považoval odvolací súd za irelevantnú, keďže žalobcovi sa nepodarilo preukázať samotný rozsah vykonaných prác a ich cenu. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že v prípade výstavby garáže na základe projektu, ktorý nebol súčasťou pôvodnej zmluvy o dielo, došlo k vyhotoveniu týchto prác na základe ústnej zmluvy ako dodatku ku zmluve o dielo, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade je nesporné, že aj keď žalobca nejaké práce vykonal, čo vyplýva aj zo záznamov v stavebnom denníku, z predložených dôkazov nebolo možné ustáliť jednoznačne ich rozsah a určiť cenu týchto prác. Samotná ústna dohoda medzi žalobcom a žalovanými ohľadne výstavby garáže a prác navyše nebola preukázaná, teda súd prvej inštancie správne považoval túto otázku za spornú, keďže žalovaní 1/ a 2/ takúto dohodu popreli, pričom popreli aj dohodu o cene, ako jednej zo základných náležitostí zmluvy o dielo. Dôkaznou povinnosťou žalobcu bolo preukázať riadne uzavretie dohody v ústnej forme, ktorá by bola nesporná a ktorá by jednoznačne preukazovala dohovorený rozsah prác, vykonaný rozsah prác a ich cenu, čo v danom prípade nesporne preukázané nebolo. Z uvedeného potom vyplýva jednoznačný záver, že žalobca nepreukázal rozsah a špecifikáciu prác, pričom žalobca mal pred súdom prvej inštancie dostatočný priestor preukázať rozsah, špecifikáciu prác a dohodu o cene, čo sa však žalobcovi preukázať nepodarilo. Keďže žalobcovi sa v konaní nepodarilo preukázať dôvodnosť uplatnenej pohľadávky, vznesenie námietky premlčania zo strany žalovaných bolo irelevantné a preto sa odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) touto námietkou ani nezaoberal. Vzhľadom na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, odvolací súd ho podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a zásady úspechu v konaní.

5. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom podrobne uviedol skutkový a právny stav sporu. Uviedol, že súd v plnom rozsahu akceptoval živé vyjadrenia žalovaných napriek tomu, že skutkový stav jasne svedčil o účelových stanoviskách a nemorálnosti žalovaných. Preto tu už ani tak nejde o nezaplatené faktúry, ale hlavne o morálne zadosťučinenie, na podklade žalobcom predložených dôkazov. Neuhradené pohľadávky žalobcu sú uvedené vo faktúre č. XX/XX/XXXX a vo faktúre č. X/X/XXXX, ktoré sú oprávnené. V dôsledku neuhradených faktúr mal žalobca nárok v zmysle článku IV. 7. zmluvy o dielo zastaviť vykonávanie stavebných prác až do úhrady dlžnej čiastky. Žalobca však aj naďalej komunikoval so stavebným dozorom investora J.. Q. K. a realizoval na stavbe jeho požiadavky, uvádzané v Stavebnom denníku, vrátane odstraňovania prípadných väd a nedorobkov. V dôsledku nedostatku finančných prostriedkov stavebný dozor investora J.. K. dňa 20.02.2004 uviedol, že niektoré dokončovacie práce si investor zrealizuje svojpomocne. Vzhľadom na finančnú neschopnosť žalovaných, žalobca túto požiadavku privítal. Požadované dokončovacie práce však nebránili kolaudácii stavbu domu, lebo žalobca zhotovil dom so všetkými inštaláciami a revíznymi správami. Podľa článku IV. 4. zmluvy o dielo objednávateľ nadobudne právo k stavbe priebežne pri jeho výstavbe a v plnom rozsahu až v okamihu jej odovzdania. Iba uplatnením tohto článku zmluvy mal žalobca jedinou možnosť tlačiť na žalovaných, aby zaplatili faktúry č. XX/XX/XXXX a č. X/X/XXXX, preto nebol dôvod stavbu odovzdať žalovaným. Napriek tomu, žalovaní stavbu rodinného domu predali dňa 4.08.2005 aj s dlhom voči žalobcovi. Stavebný dozor investora J.. Q. K., napriek niektorým jeho účelovým prehláseniam, nebol morálne schopný potvrdiť lži žalovaných a uznal oprávnenosť fakturácie oboch faktúr na súdnych pojednávaníach dňa 19.10.2010 a dňa 7.12.2010. Súd ho však prehlásil za vážne chorého, bez preukázania akéhokoľvek dokladu o jeho chorobe.

6. Dovolateľ tiež súdu vytýkal, že uznal klamstvá žalovaných, vôbec ich nevypočúval, hoci skutočnosť jasne dokazovali, že klamú. Namietal tiež, že nezohľadnil v rozsudku svedecké výpovede stavebného dozoru investora J.. Q. K. v jeho svedeckých výpovediach na pojednávaniach dňa 19.10.2010 a dňa 7.12.2010, ktorými potvrdil oprávnenosť, vecný a finančný rozsah neuhradených faktúr, ďalej nezohľadnil svedecké výpovede svedkov J.. R. S. a J.. Q. W. na pojednávaní dňa 7.12.2010, ktorými potvrdili oprávnenosť predmetných faktúr, znemožnil ďalšie výpovede stavebného dozoru investora J.. Q. K. prehlásením, že je vážne chorý, bez akéhokoľvek lekárskeho vyjadrenia a nepoveril súdneho znalca, o ktorého žiadal žalobca. Súd tiež nezaujímalo, že žalovaní si pri kolaudácii domu uplatnili falšovaný Protokol o odovzdaní a prevzatí stavby a že rodinný dom dňa 4.08.2005 predali v rozpore s uzavretou zmluvou o dielo, bez uhradenia dlhov z nezaplatených faktúr. Z vyššie uvedených dôvodov dovolateľ uviedol, že voči rozhodnutiu odvolacieho súdu podáva dovolanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky.

7. K dovolaniu žalobcu sa žalovaní písomne nevyjadrili.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 a contrario CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť (§ 447 písm. d/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3, veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

9. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

11. Podľa ustanovenia § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

12. Dovolacími dôvodmi sa rozumejú dovolacie dôvody uvedené v ustanoveniach § 431 a § 432 CSP. Pre dovolacie dôvody, a to dovolací dôvod podľa ust. § 431 ods. 1 CSP (vady zmätočnosti podľa § 420 CSP) platí, že môže byť odôvodnený len spôsobom uvedeným v § 431 ods. 2 CSP a dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 CSP (nesprávne právne posúdenie podľa ust. § 421 ods. 1 CSP) môže byť odôvodnený len spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP.

13. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v prípade dovolania podaného po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku (1.07.2016), dovolací súd je povinný posudzovať náležitosti podaného dovolania, jeho prípustnosť a jednotlivé dovolateľom vymedzené dovolacie dôvody podľa nového procesného kódexu, ktorým je Civilný sporový poriadok.

14. Dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, vydanému po 1.07.2016, musí obsahovať náležitosti uvedené v ustanovení § 428 CSP a musí sa opierať o dovolacie dôvody upravené v ustanoveniach § 431 a § 432 CSP. Prípustnosť podaného dovolania v takom prípade posudzuje dovolací súd podľa ustanovení § 419 a nasl. CSP.

15. Práve splnenie všetkých zákonných náležitostí má zabezpečiť povinné právne zastúpenie dovolateľa advokátom, vrátane spísania samotného dovolania advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Zákonodarca pri koncipovaní uvedenej povinnosti vychádzal z toho, že advokát s poukazom na dosiahnuté vzdelanie a odbornú prax dokáže spísať dovolanie tak, aby obsahovalo všetky zákonom požadované náležitosti, ktoré vyžaduje platná a účinná právna úprava v čase uskutočnenia procesného úkonu advokátom,

urobeného za ním zastúpenú stranu sporu, uvedomujúc si následok zanedbania svojej povinnosti v podobe odmietnutia dovolania. Uvedené vyplýva z článku 11 ods. 3 Základných princípov Civilného sporového poriadku, podľa ktorého advokát ako osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním, ktorý sa verejne hlási k určitej profesii, sa považuje za schopného konať s náležitou znalosťou veci, spojenou s touto odbornosťou, ako aj z ustanovenia § 18 ods. 2 Zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je advokát povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. To znamená, že všetky úkony uskutočnené advokátom majú obsahovať všetky náležitosti úkonov stanovených zákonom (vrátane náležitosti dovolania a vymedzenia dovolacích dôvodov).

16. Úlohou dovolacieho súdu nie je nahrádzať pasivitu dovolateľa, resp. nahrádzať úkony, ktoré bol povinný uskutočniť jeho právny zástupca ako osoba znáлая práva (viď uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo/19/2017 z 24.08.2017).

17. V prípade dovolania, podaného za účinnosti Civilného sporového poriadku, závisí predovšetkým od samotného dovolateľa a od úrovne spísaného dovolania, či obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, pričom absenciu zákonom predpísaných náležitostí zákon sankcionuje odmietnutím dovolania.

18. V posudzovanom prípade dovolanie žalobcu neobsahuje zákonom predpokladané náležitosti uvedené v ustanovení § 428 CSP. Z dovolania nie je zrejmé, z akých zákonných dovolacích dôvodov sa rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Všeobecná nespokojnosť dovolateľa so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 420 alebo ust. § 421 CSP. Rovnako požiadavka „morálneho zadosťučinenia“ pre žalobcu nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle vyššie uvedených ustanovení CSP.

19. Pokiaľ dovolanie neobsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, súd v zmysle CSP nemá povinnosť dovolateľa vyzývať na odstránenie zistených väd dovolania, pretože absenciu zákonom predpísaných náležitostí dovolania sankcionuje jeho odmietnutím. S poukazom na to, že dovolanie žalobcu neobsahuje zákonom stanovené náležitosti dovolania (§ 428 CSP), dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ust. § 447 písm. d/ CSP.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, druhá veta CSP).

21. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.